

Julia:

Debaixo da túa ventana
está i-a luna parada
que a ten detenida
a hermosura de tu cara.

José:

Debaixo da túa ventana
fixo a perdiz o niño
i eu como son cazador-e
a tu ventana m' arrimo.

Julia:

Debajo de la oliva
no te echas a dormir
nin cases cun home vello,
nena, se queres vivir.

José:

Cando paso por tu puerta
siempre me cai el sombrero
de mirar pra tu ventana
si tiene buen sobidero.

Julia:

Nena, qu' estás na ventana
coas puntas do pano fóra,
eu quéroche vela cara
qu' o pano non me namora.

José:

Vintacinco servilletas
seis reás en cada punta,
nena qu' estás na ventana
baixa botarme a conta.

Julia:

Se mo deches non mo deras,
eu pedir non cho pedín,
déchello a quen quíxeches
quérsmo cobrar a min.

José:

E pa botarlle-la conta
de diaño falta me fas-e
vintacinco servilletas
sonche seiscientos reás-e.

Julia

Debaixo de a oliva
é ghusto parrafear
que ten as follas menudas
non deix' entrar o lunar.

José:

A raíz do toxo blanco
é mui mala d' arrincar-e
i os amoríños primeiros
son mui malos d' olvidar-e.

Julia:

Costureira no a quero,
se ma dan tiro con ela,
cantos pillos hai na calle
de noite dormen con ela.

José:

Ben te vin entrar na igrexa,
ben te vin arrodillar-e
cousa que vin os meus ollos
non a podes neghar-e.

Julia:

Costureira non a queres
tampouco cha non han dar,
es fillo de rapcalos
solteiriño has de quedar.